

6. évközi vasárnap

Bevezetés

A mai évközi 6. vasárnap evangéliumában Jézus arra figyelmezteti tanítványait, ma bennünket, hogy ha a mi igazságunk nem múlja felül az írástudókét és a farizeusokét, nem megyünk be mennyek országába. – Felülmúlja-e a mi igazságunk a mai írástudókét és farizeusokét? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk, Jézus Krisztus, Bocsásd meg a haraggal egymás ellen elkövetett bűneinket! Uram Irgalmazz!

Jézus Krisztus, Bocsásd meg azokat a vétkeinket, amelyeket, mint házastársak és családtagok egymás ellen elkövettünk! Krisztus gygyelmezz!

Jézus Krisztus Bocsásd meg esküvel is megerősített szavaink be nem tartását! Uram irgalmazz!

Evangélium után

„Ha a ti igazságtok nem múlja felül az írástudókét és farizeusokét, nem mentek be a mennyek országába!”

Jézus szavainak mondanivalóját csak akkor értjük meg igazán, ha figyelembe vesszük azt, hogy milyen buzgók is voltak az írástudók és farizeusok!

Az írástudók a Szentírás tanulmányozásával akarták mind tökéletesebben megismerni Isten akaratát és arra a népet is megtanítani. Tőlük tanulta a nép apraja-nagyja, hogy mik a kötelességeik Istennel és felebarátjaikkal szemben azt, hogy hogyan kell igaznak lenni.

A farizeusok nem annyira az igazság elméleti kutatásával tűntek ki, mint inkább annak gyakorlati, s

tökéletes megtartásával. Nem mulasztottak el egyetlen kötelező istentiszteletet sem, minden előírt bűjtöt megtartottak, jövedelmük tíz százalékát a szegényeknek adták. Nagyon komolyan betartották a mózesi törvény minden előírását. Ezért a nép előtt nagy volt a becsületük.

Jézus pedig most azt állítja, hogy mindez nem elég. Mit akar ezzel mondani? Még többet kell böjtolni és több alamizsnát kell osztogatni? Oh, nem! Hanem azt, hogy a követőinek lelkülete külön kell, hogy legyen, mint az imént említetteké!

Az írástudóknak ugyanis azt mondta: „Jaj nektek írástudók, lefoglaltátok a tudás kulcsát, magatok nem mentek be, de az odaigyekvéket pedig visszatartjátok.”

A tudás kulcsának visszatartására, s mások tudás előli elzárására irányuló törekvésekkel gyakran találkozunk még a közelmúltban is.

Jézus a farizeusoknak pedig azt vetette a keményen a szemükre, hogy „Jaj nektek farizeusok! Kívülről igazaknak látszotok az emberek szemében, de belülről tele vagytok képmutatással és gonosszággal. Még a közelmúltban is sokan láttatták magukat igazaknak, s sikereseknek, s mondták magukat népünk boldogítóinak, holott milliók tapasztaltuk mindennek az ellenkezőjét.

Sajnos napjainkban kirívó méreteket öltött az újra pogányosítás, vagy, ahogy az elpogányosítók mondják, az elvilágiasodás, a szekularizáció. Ma már nemcsak a lázadó fiatalok irtóznak a kötelező előírásoktól, allergiások a tiltó parancsokra

és az erkölcsi szabályokra, hanem a felnőttek is. Ma sok ember azt vallja, hogy magánéletében mindenki úgy jár el, ahogyan neki tetszik. A magánéletben senkinek sincs beleszólása, sem az egyháznak, sem az államnak, sem Istennek, sem Krisztusnak. Mint ha a magánéletnek nem lennének közösségi vonatkozásai?

Ha sokan vélekednek is az imént említett módon, de azért nem mindenki. Akinek nem közömbös az egyén és társadalom jövője, az odafigyel Krisztus szavaira. Mert amíg a történelem folyamán a legkülönbélebb elméletek és felfogások sorra váltogatták egymást, addig Krisztus Urunk tanítása kiállta az idők próbáját. Érdemes odafigyelni szavaira.

Hogy Jézus miképpen gondolja Törvény beteljesítését, tökéletesítését, azt konkrét példákkal szemlélteti. Jézus követői számára nemcsak a gyilkosság tilos, hanem annak forrásai a haragtartó, gyűlölködő lelkület is. A gyilkosság ugyanis nem az ügyesen célzott tördőféssel, vagy pisztolylövéssel kezdődik, hanem haraggal és gyűlölettel, féltékenységgel és irigységgel. Pedig mily könnyen megtűrjük szívünkben veszedelmes lakóként ezeket. Jézus nemcsak a betűszerinti értelemben vett ölés, hanem a szóval, gyűlölettel történő gyilkolás felszámolását is kéri, s mindazon indulatoknak a legyőzését is, amelyek ellentétben állnak a szeretet szellemével, amelyek egyéni és közösségi konfliktusokhoz, tragédiákhoz vezethetnek.

Ehhez hasonlóan tökéletesíti Jézus a házasságra vonatkozó törvényt is. Nemcsak a házasságtörés bűn, hanem a harmadik személyhez történő egyre erősebb vonzódás. A házasságtörés nem a válással kezdődik, hanem

a házastárs iránti egykori figyelmeségek elhanyagolásával, az egykori szeretet megfogyatkozásával, egy harmadik személlyel történő gyakoribb beszélgetéssel, mint a saját házastárssal.

Tudjuk, milyen hatalmas pusztításokat visz végbe egy folyó, ha kilép medréből. Ugyanígy az elszabadult emberi szenvedély is, a meg nem fékezett szexuális ösztön is! Micsoda erkölcsi pusztulást, rombolást, milyen jóvátehetetlen károkat okoz ma is! Több tízezer magzati élet kioltását már tinédzser korban! Évenként; minden negyedik gyermek élettársi és házasságon kívüli kapcsolatból történő születését. 2010-ben 10 ezerrel kevesebb házasságkötést. Évenként több ezer származást, apaságot megállapító pert. Évenként több ezer gyermek állami gondozásban történő elhelyezését. Évenként több tízezer válást. Újabb több tízezer gyermek csonkacsaládban, maibb kifejezéssel: egy szülő családban való élését, egy életre szóló lelki sérülését, traumáját. A fiatalok bűnözők, diszkókban drog-fogyasztók leépülését, s tragédiáját.

A szenvedélyek feletti uralomból, az esküvői oltárnál tett eskü megtartásából, a házastársi hűségből, a Jézus által tökéletesített törvények megtartásából még semmi rossz nem származott, de annál több áldás!

Éljünk hát törvényt beteljesítően - jézusi értelemben – hogy fölmúlja a mi igazságunk a mai „hangos írástudókat és farizeusokat,” és megvalósulhasson az évértékelőben célul kitűzött megújulás, és bemehessünk majd a mennyek országába is.

Amen.

(F.F.)